

EESTI NSV PROKURATUUR
ÜLDJÄRELEVALVE OSAKOND

NSV Prokuratuur
Tallinn linnaprokurör

Ametialaseks kasutamiseks

Eks. nr. 104.

19

PROKURÖRI JÄRELEVALVEST

EESTI NSV SEADUSE «VÖITLUSE TUGEVDAMISEST
ÜHISKONNAVASTASTE, PARASIITLIKE ELEMENTIDE VASTU»
TÄITMISE ÜLE

EESTI NSV PROKURatuur
ÜLDJÄRELEVALVE OSAKOND

PROKURÖRI JÄRELEVALVEST

EESTI NSV SEADUSE «VÕITLUSE TUGEVDAMISEST
ÜHISKONNAVASTASTE, PARASIITLIKE ELEMENTIDE VASTU»
TÄITMISE ÜLE

Tallinn — 1962. a.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Sissejuhatus

Eesti NSV Ülemnõukogu võttis 8. juunil 1961. a. vastu seaduse «Võitluse tugevdamisest ühiskonnastaste, parasiitlike elementide vastu».

Selle seaduse eesmärgiks on, nagu öeldakse seaduses eneses, «tugevdada võitlust inimeste teadvuses ja käitumises esinevate kapitalistliku mineviku igandite vastu ning nende ebakindlate elementide vastu, keda mõjutavad veel praegu kapitalistliku ühiskonna tõekspidamised ja kes elavad seetõttu ühiskonnastastalt, parasiitlikult».

Edasi märgitakse seaduses:

«Nende ühiskonnastaste, parasiitlike elementide ümber tuleb luua üldise hukkamõistu ja sallimatuse õhkkond ning võidelda nende vastu nii ühiskondliku mõjutamise kui ka riiklike sunnivahenditega.»

Eesti NSV 8. juuni 1961. a. seadus «Võitluse tugevdamisest ühiskonnastaste, parasiitlike elementide vastu» on suunatud:

a) ühiskondlikult kasulikust tööst kõrvalehoiduvate töövõimeliste ühiskonnastaste, parasiitlike elementide töölerakendamisele;

b) nende töövõimetute isikute vastu, kes rikastuvad riigi või töötajate arvel ja elavad parasiitlikult (nende vara konfiskeerimine, vande- ja invaliididekodusse paigutamine jne.);

c) krooniliste alkohoolikute suhtes vastavate abinõude tarvitusele võtmisele (nende palga või pensioni väljamaksmine abikaasale või selleks volitatud isikutele ning nende alkoholivastasele sundravile saatmine).

Peale Eesti NSV 8. juuni seaduse vastuvõtmist hakkasid prokuratuuri organid koos üldsusega ja kohalike nõukogude organitega välja selgitama ja arvele võtma ühiskonnastasteid, parasiitlikke elemente, et rakendada nende suhtes seaduses ettenähtud abinõusid.

Tarvituselevõetud abinõude tulemusena oli vabariigis välja selgitatud ja arvele võetud eeskätt sellised töövõimelised ühiskonnastastad, parasiitlikud elemendid, kes hoidsid end kõrvale ühiskondlikult kasulikust tööst. Peab märkima, et peale nende tehtud hoiatust lõpetada parasiitlik eluviis, enamik neist asusid tööle.

Kuid teatud osa parasiitlike elemente, põhiliselt need, kes ei omanud alalist elu- ja töökohta, ei asunud vabatahtlikult tööle ja nende vastu oligi esialgu suunatud selle seaduse teravik.

Seejuures tuleb aga märkida, et paljud prokurörid ei osutanud küllaldast tähelepanu niisuguste parasiitlike isikute väljaselgitamisele, kes kasulikust tööst kõrvale hoidudes või näiliselt töötades rikastusid riigi ning töötajate arvel, tegeledes keelatud töödusega, eraettevõtliku tegevusega, äritsemisega, või said mittetööst tulu isiklike suvilate ja individuaalkasutuses oleva maa mittesihipärasest kasutamisest jne.

Samal ajal linnade ja rajoonide prokurörid suunasid enamiku materjale ühiskonnavastase eluviisiga isikute suhtes arutamiseks rahva-kohtutele, mitte aga üldsusele, s. o. töötajate kollektiividele, majalaanike üldkoosolekutele majavalitsuste kaudu, külade ja asulate elanike koosolekutele ning kolhooside ja sovhooside kollektiividele.

Üheks tõsiseks puuduseks prokuröride töös on mitteküllaldane nõudlikkus miilitsaorganite suhtes, mille tagajärjel prokurörid on paljudel juhtudel sanktsioneerinud miilitsatöötajate poolt puudulikult motiveeritud, vajalikke andmeid mittesisaldavaid, juriidiliselt ja keeleliselt ebaõigesti koostatud määrusi parasiitlike elementide vastutusele võtmise kohta mainitud seaduse järgi.

Prokuratuuriorganid ei ole juhtinud ühiskondlike organisatsioonide tähelepanu nimetatud seaduses ettenähtud praktiliste abinõude rakendamise tähtsusele krooniliste alkoholikute suhtes (palga väljamaksmine selleks volitatud isikule, alkoholivastasele sundravile suunamine jne.)

Käesoleva tööpraktika peamiseks ülesandeks on ära näidata puudused selle seaduse täitmisel nagu seaduse ebaõige rakendamine, andmete ja materjalide puudulik kontrollimine ning määruste ebaõige vormistamine, aga samuti vahetada praktilisi töökogemusi seaduse kohaldamise alal.

I. EESTI NSV 8. JUUNI 1961. A. SEADUSE «VÕITLUSE TUGEVDAMISEST ÜHISKONNAVASTASTE, PARASIITLIKE ELEMENTIDE VASTU» EBAÕIGEST KOHALDAMISEST

1. Eesti NSV prokurör esitas protesti Narva Linna Rahvakohtu määrusele, millega kod. Propljotkina tunnistati ühiskonnavastaseks, parasiitlikuks isikuks ja suunati kohustuslikus korras tööle selleks ettenähtud paikkonda 5 aastaks.

Kod. Propljotkina on sündinud 1922. a., pedagoogilise keskharidusega, kolmanda grupi invaliid (puudub üks jalg). Ta töötas Narvas, restoranis «Baltika» koristajana kuni asja arutamiseni rahvakohtus. Varem oli Narva linna ühiskondlik kohus juba avaldanud Propljotkinale ühiskondliku noomituse selle eest, et ta tarvitas tihti alkohoolseid jooke ning elas amoraalselt.

Propljotkina suhtes tehtud kohtumääruses on märgitud, et ta töötab näiliselt, kuna on olnud tööl ebakaines olekus ja rikkunud töödistsipliini.

Eesti NSV prokuröri protest Narva Linna Rahvakohtu määrusele Propljotkina suhtes Eesti NSV 8. juuni 1961. a. seaduse rakendamise kohta on esitatud järgmistel põhjustel:

Nagu nähtub Propljotkina kaebusest ja selle juurde lisatud Viljandi Linna Haiglast väljaantud arstitõendist, oli ta kohtumääruse tegemisel 5 kuud rase. Propljotkina rasedusest ei olnud varem teadlikud ei miilitsaosakond ega rahvakohus, kuna ta sellest ei teatanud. Kuid miilitsa- ja prokuratuuriorganite viga seisnes selles, et kontrollides Propljotkina isiksust ja eluviisi, nad ei arvestanud tema ilmset invaliidsust ja ei saanud teda arstlikule läbivaatusele.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 22. juuli 1961. a. otsuse kohaselt ei saa Eesti NSV 8. juuni 1961. a. seaduse järgi välja saata ja tööle suunata rasedaid naisisikuid. Vastavalt NSV Liidu Ülemkohtu Pleenumi 12. septembri 1961. a. määrusele (p. 5) väljasaatmine ei kuulu kohaldamisele nende parasiitliku eluviisiga kodanike suhtes, kes töötavad või on asunud tööle peale hoiatamist. Sellest nõudest aga Propljotkina asjas ei ole kinni peetud, kuna ta kohtumääruse tegemise ajal töötas restoranis «Baltika» koristajana.

Vabariigi prokuröri protest on rahuldatud ning kohtu määrus kod. Propljotkina asjas tühistatud kui seadusevastane.

2. Vabariigi prokurör esitas protesti Keila Rajooni TSN Täitevkomitee otsusele, millega kinnitati Haiba sovhoosi töötajate üldkoosoleku otsus kod. Sõnajalg'i (sünd. 1916. a.) kui ühiskonnavastase, parasiitliku isiku suhtes Eesti NSV 8. juuni 1961. a. seaduse rakendamise kohta. Nimetatud otsus oli tehtud põhjusel, et Sõnajalg enne seda ei töötanud 4 kuud ja seepärast otsustati konfiskeerida temalt isiklik hobune kui mittetöise tulu allikas. Sõnajalg on elukutselt loomiarst ja töötas varem sellel ametialal «Haiba» sovhoosis.

Vabariigi prokuröri protest on esitatud järgmistel motiividel:

Sõnajalg'i kirjalikust seletusest nähtub, et ta ei töötanud 1961. a. 4 kuud halva tervise tõttu. Seda avaldust ei kontrollitud, kuid hiljem kaebuse kontrollimisel see väide leidis kinnitamist arstitõendiga.

Kuigi Sõnajalg ei töötanud 1961. a. 4 kuu jooksul, ei ole andmeid, et ta oleks sel ajal elanud parasiitlikult. Sel ajal ta elatas ennast Haiba sovhoosist saadud palgast ja preemiast. See asjaolu on tõendatud ka tema poolt esitatud hoiukassa raamatuga, kuid tema väiteid selle kohta materjalide vormistamise käigus ei kontrollitud.

Mis puutub aga sellesse, et Sõnajalg on kasutanud oma hobust mittetöise tulu allikana, siis see väide ei olnud materjalide kontrollimisel tõendatud. Sõnajala kaebuse kontrollimisel on kindlaks tehtud, et hobune oli tal ostetud juba 1941. a. Hobust on kasutatud sovhoosi töodel, kus töötas Sõnajalg ise. Peale selle kasutas Sõnajalg hobust 1961. a. suvel oma tädi (pensionär) aiamaa harimiseks. Mingisuguseid andmeid hobuse kasutamise kohta mittetöise tulu saamise eesmärgil asjas ei ole.

Et Sõnajalg eeltoodud otsuste vastuvõtmise ajal töötas ning tema ajutine töölt eemalolek oli tingitud halvast tervislikust seisundist, siis puudus seaduslik alus tema suhtes Eesti NSV 8. juuni 1961. a. seaduse rakendamiseks ja Harju rajooni prokurör sanktsioneeris ebaõigesti Sõnajala vastutusele võtmise.

Vabariigi prokuröri protest on Keila Rajooni TSN Täitevkomitee otsusega rahuldatud.

3. Eesti NSV prokurör esitas protesti Rakvere Rajooni Rahvakohtu määrusele kod. Niitmaa suhtes Eesti NSV 8. juuni 1961. a. seaduse rakendamise kohta.

Eelmärgitud rahvakohtu määrusega oli Niitmaa tunnistatud ühiskonnavastaseks, parasiitlikuks isikuks ja välja saadetud oma elukohast 2 aastaks ühes kohustusliku tööerakendamisega väljasaatmise kohas. Väljasaatmise põhjuseks oli asjaolu, et ta on alates 1958. a. kõrvale hoidunud ühiskondlikult kasulikust tööst.

Protest rahvakohtu otsusele on esitatud järgmistel motiividel:

Rakvere Linna TSN Täitevkomitee hoiatas 29. juulil 1961. a. Niitmaa'd vastutusest ühiskonnavastase eluviisi eest ja kohustas teda 1961. a. augustikuu jooksul tööle asuma. Peale hoiatamist Niitmaa pöörduski ETKVL Rakvere Tööstuskombinaati töökoha leidmiseks, kuid tööle ei jõudnud vormistada, sest juba 12. augustil 1961. a. suunas miilitsaosakond prokuröri sanktsiooniga rahvakohtule materjalid tema vastutusele võtmiseks Eesti NSV 8. juuni 1961. a. seaduse järgi. Kuigi Niitmaa'le oli antud Rakvere Linna TSN Täitevkomitee poolt võimalus tööle asumiseks augustikuu jooksul, otsustas rahvakohus oma määrusega 21. augustil 1961. a., enne selle tähtaja möödumist, kohaldada tema suhtes väljasaatmist.

See rahvakohtu määrus on vastuolus Eesti NSV 8. juuni 1961. a. seadusega, mille kohaselt ühiskonnavastase, parasiitliku isiku suhtes, kes on hoiatatud parasiitliku eluviisi eest, kuulub see seadus rakendamisele ainult peale selle, kui ta ühe kuu jooksul pärast hoiatuse tegemist ei asu ühiskondlikult kasulikule tööle ja jätkab oma endist eluviisi. Sellest seaduse nõudest aga Niitmaa suhtes ei peetud kinni.

Vabariigi prokuröri protest on rahuldatud.

4. Narva Linna Rahvakohtu määrusega oli kod. Roots, sündinud 1916. a., tunnistatud ühiskonnavastaseks, parasiitlikuks isikuks ja Eesti NSV 8. juuni 1961. a. seaduse alusel suunatud kohustuslikus korras tööle selleks ettenähtud paikkonnas 3 aastaks.

See rahvakohtu määrus on ebaõige ning vastuolus nimetatud seadusega.

Vastavalt 8. juuni 1961. a. seadusele väljasaatmisele selleks ettenähtud paikkonda kuuluvad ainult need töövõimelised isikud, kes elavad ühiskonnavastast, parasiitlikku eluviisi ja hoiduvad kõrvale ühiskondlikult kasulikust tööst või töötavad näiliselt, elades mittetöistest tuludest. Kohtutoimiku materjalidest ja Kombinaadi «Kreenholmi Manufaktuur» õiendist aga nähtub, et Roots tema asja arutamise ja väljasaatmise ajal töötas nimetatud kombinaadis töölisena.

Nagu nähtub kohtumäärusest, oli Roots'i suhtes 8. juuni 1961. a. seadus kohaldatud mitte sellepärast, et ta ei töötanud, vaid selle tõttu, et ta eelmistel aastatel (kuni 1961. aastani) tihti muutis oma töökohti seoses jooanud olekus toimepandud tööluusidega, lärmitses kodus ja peksis abikaasat ning põgenes haiglast, kuhu ta oli miilitsaosakonna ülema korraldusel saadetud alkoholivastasele ravile.

Kuna Roots oli krooniline alkohoolik, siis tema suhtes võiks tarvitada mõjutusvahendeid, mis on ette nähtud 8. juuni 1961. a. seaduse § 3, sealhulgas ka alkoholivastasele ravile suunamist kohtumääruse alusel vastavalt ühiskondliku organisatsiooni või töötajate kollektiivi taotlusele, mitte aga miilitsaosakonna ülema korraldusel, nagu see oli tehtud käesoleval juhul.

Rootsi suhtes oleks tulnud tarvitusele võtta teised ühiskondliku või administratiivse mõjutamise abinõud, kuid mitte kohaldada välja-
saatmist, mis on vastuolus Eesti NSV 8. juuni 1961. a. seadusega.

5. Tallinna linna prokuröri poolt oli miilitsaorganite kontrollma-
terjalide alusel kinnitatud määrus kod. Palu, sündinud 1930. a., kohus-
tuslikus korras tööle suunamiseks Eesti NSV 8. juuni 1961. a. seaduse
alusel.

Palu ei töötanud alates 1957. a. Sellest ajast on ta oma seletuse
kohaselt elatunud oma ja isalt päritud majavalduste müügist saadud
rahast. Ühtlasi ta seletas, et ta oma halva tervise tõttu ei ole võimeline
tegema füüsilist tööd.

Palu oma seletuses miilitsaosakonnale avaldas, et ta küll hakkas
taotlema invaliidsuse gruppi, kuid haigla ülekoormatuse tõttu ei ole
see küsimus veel lõplikult lahendatud. Seda Palu väidet ei kontrolli-
tud ning prokuröri määruks on ilma igasuguse aluseta märgitud, et
Palu ei ole taotlenud invaliidsuse gruppi. Samal ajal oli aga proku-
rörile teada, et Palu oli arvel Tallinna Vabariikliku Psühhoneuroloogia
dispanseris ja et viimase poolt väljaantud tõendi kohaselt Palu ter-
vislik seisund vastas III grupi invaliidsusele. See asjaolu oleks pidanud
juhtima tähelepanu vajadusele eriti hoolikalt kontrollida Palu väiteid
tema tervisliku seisundi kohta.

Hiljem pöördus Palu avaldusega Tallinna Linnä Keskrajooni Rah-
vakohtusse väljasaatmise tähtaja pikendamiseks seoses tema suuna-
misega haigla poolt ATEK-i invaliidsuse grupi määramiseks. Ka see
taotlus jäeti ebaõigesti rahuldamata.

Arstlik komisjon omistas Palu'le II grupi invaliidsuse ja Tallinna
linna prokurör oli sunnitud esitama protesti rahvakohtu määrusele.
Kõike seda aga oleks saanud vältida, kui ei oleks liigselt kiirustatud
materjalide vormistamisega ja kui õigeaegselt oleks kontrollitud Palu
väiteid.

6. Võru rajooni prokuröri kt. sm. Plaado koostas määruse kod.
Toom'e vastutusele võtmise kohta Eesti NSV 8. juuni 1961. a. seaduse
järgi.

Toom ei olnud pikemat aega tegelenud ühiskondlikult kasuliku
tööga, vaid elas parasiitlikult. Elades Rõuge sovhoosi piirides, oli ta
ainult harva mõned päevad võtnud osa sovhoosi tööst. Samal ajal tege-
les ta prostitutsiooniga.

Rõuge külanõukogu hoiatas Toom'e ja kohustas teda asuma tööle.
Seda kohustust aga Toom ei täitnud ja jatkas ühiskonnavastast eluviisi.

Vastavalt Eesti NSV 8. juuni 1961. a. seadusele (§ 1) kuulus see
määrus koos kontrollimise materjalidega edasisaatmisele kas sovhoosi
ühiskondlikule organisatsioonile, töötajate kollektiivile või rahvakoh-

tule otsustamiseks. Kuid Võru rajooni prokuröri kt. sm. Plaado suunas seadusevastaselt selle määruse koos materjalidega otsustamiseks rajooni TSN Täitevkomiteele.

Võru rajooni TSN Täitevkomitee vaatas materjalid läbi ja tegi otsuse saata Toom rajoonist välja ning suunata kohustuslikus korras tööle ettenähtud paikkonda viieks aastaks.

Kuigi rajooni tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee otsus põhineb asja materjalidel, on antud juhul viga tehtud sellega, et mindi selle küsimuse lahendamisel mööda Rõuge sovhoosi kollektiivist.

II. ULDSUSE OSATAHTSUSE ALAHINDAMISEST VÕITLUSES ÜHISKONNAVASTASTE ELEMENTIDEGA

Nagu eelpool märgitud, ei ole paljud prokurörid vajalikult hinnanud töötajate kollektiivide ja ühiskondlike organisatsioonide osatahtsust nende asjade arutamisel ning on enamiku materjalidest suunanud lahendamiseks rahvakohtule.

1. Tapa rajooni prokurör sm. Mugu kinnitas määrused kodanike Õunapuu (sünd. 1935. a.) ja Randmäe (sünd. 1931. a.) vastutusele võtmiseks Eesti NSV 8. juuni 1961. a. seaduse järgi ning suunas materjalid lahendamiseks rahvakohtule.

Materjalid nende kodanike suhtes oleks olnud vaja suunata kolhooside «Tasuja» ja «Vambola» kolhoosnike üldkoosolekule otsustamiseks, sest need kodanikud elasid kolhooside territooriumil ja olid kolhoosi liikmed, kuid tahtlikult hoidusid kõrvale kolhoosi tööst.

2. Tartu linna prokuröri asetäitja sm. Vesmes kinnitas määruse kod. Juhansoni (sünd. 1911. a.) vastutusele võtmiseks Eesti NSV 8. juuni 1961. a. seaduse järgi ja suunas samuti materjalid rahvakohtusse.

Juhanson elas Tartu linnas kommunaalkorteris ja alates 1960. aastast ta kusagil ei töötanud. Ta organiseeris oma korteris joominguid, kus rikuti ühiskondlikku korda, kakeldi omavahel ning sõimati üksteist ebatsensuursete sõnadega, millega rikuti majaanike rahu.

Materjal Juhansoni kohta oleks olnud otstarbekohasem saata majavalitsusele majaanike üldkoosolekul otsustamiseks, aga mitte rahvakohtusse, nagu see oli käesoleval juhul tehtud.

3. Tallinna linna prokurör sm. Palmre kinnitas määruse kod. Sõõru (sünd. 1913. a.) suhtes Eesti NSV 8. juuni 1961. a. seaduse kohaldamiseks.

O. Sõõru elas Tallinnas kommunaalmajas, alates 1958. a. pidevalt ei töötanud, kuid ehitas omale maja mittetöistest tuludest. Sageli korraldas ta oma korteris joominguid, mille tagajärjel on tekkinud huli-
gaanitsemisi ja pahandusi majaanikega.

Materjal oleks parem olnud saata majavalitsusele otsustamiseks majaanike üldkoosolekul, aga mitte rahvakohtusse.

4. Narva linna prokurör sm. Agafonov kinnitas määruse kod. Kukke (sünd. 1927. a.) vastutusele võtmiseks Eesti NSV 8. juuni 1961. a. seaduse järgi ja suunas materjalid rahvakohtule.

Kukk elas ühiskonnast väljas, parasiitlikult, tegeles oma korteris prostitutsiooniga ja korraldas joominguid, mille tõttu seal tihti tekkisid lärmitsemised ja kaklused ning rikuti majaanike rahu. Kukke mees läks tema juurest ära seoses tema moraalse laostumisega.

Viimasel ajal Kukk töötas Balti Elektriijaama ehitusel, kuid alates 13. oktoobrist 1961. a. tööle ei ilmunud.

Materjal Kukke suhtes oleks olnud tarvis saata lahendamiseks kas majaanike üldkoosolekule, kes taotlesid tema väljasaatmist Narva linnast, või siis töötajate kollektiivile tema viimase töökoha järgi, kui ta sealt ei olnud veel vallandatud (määrusest seda ei nähtu).

III. PUUDUSTEST MATERJALIDE VORMISTAMISEL ÜHISKONNAVASTASTE ISIKUTE KOHTA

Mõned prokurörid on sanktsioneerinud miilitsaorganite poolt puudulikult motiveeritud ja vajalikke andmeid mittesisaldavaid määrusi parasiitlike isikute vastutusele võtmise kohta. Selliseid puudulikke määrusi on sanktsioneerinud Jõgeva, Kingissepa, Paide, Abja, Valga rajoonide ning Tartu linna ja teised prokurörid.

Paljudes nende prokuröride poolt kinnitatud määrustes on valesti märgitud Eesti NSV 8. juuni 1961. a. seaduse nimetus. Seda seadust on nimetatud Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadluseks või otsuseks, paljudel juhtudel ei ole märgitud seaduse väljaandmise kuupäeva jne.

Mõningates määrustes ei ole näidatud seaduse järgi vastutusele võetava kodaniku sünniaastat või elukohta (kod. Meos Jõgeva rajoonist, kod. Und Põlva rajoonist, kod. Ots Paide rajoonist, kod. Tretjakov Harju rajoonist, kod. Solntsev Tartu linnast jne.).

Ebakonkreetsete, vajalikke andmeid mittesisaldava dokumendi näitena võib tuua järgmise määruse.

Valga rajooni prokurör kinnitas miilitsaosakonna poolt koostatud määruse kod. Mitrovskise vastutusele võtmiseks parasiitliku eluviisi eest. Määruses on märgitud, et alates Valga linna elama asumise momendist kuni käesoleva ajani Mitrovskis ei võta osa ühiskondlikult kasulikust tööst. Millal aga Mitrovskis asus Valga linna elama, seda määrusest ei nähtu ning jääbki selgusetuks, kui kaua aega ta on hoidunud tööst kõrvale.

Edasi on määruses öeldud, et Mitrovskis sai Läti NSV Valka linna Varumiskontorist tõendeid oma töö kohta utiili kogujana. Kas Mitrovskis tegelikult töötas või esitas fiktiivseid töötõendeid, jääb samuti arusaamatuks. Määruses on ka märgitud, et on tihti nädalaid kodust ära, kuid ei täpsustata, mil viisil on see seoses tema ühiskonnavastase eluviisiga.

IV. PROKURÖRIDE TÖÖKOGEMUSI ÜHISKONNAVASTASE ELUVIISIGA ISIKUTE VÄLJASELGITAMISEL

Peale Eesti NSV 8. juuni 1961. a. seaduse vastuvõtmist said enamik prokuröre õigesti aru nende ees seisvatest ülesannetest ja suunasid oma määrustega töötajate kollektiividesse, täitevkomiteedesse või rahvakohtusse materjale selliste parasiitlike elementide suhtes, kes, hoidudes kõrvale ühiskondlikult kasulikust tööst või näiliselt töötades rikastusid riigi või ausate töötajate arvel.

1. Kod. Lahe omas Tallinnas Kadaka tee nr. 50 individuaalelamu ja selle juures 6000 m² aiamaad, mida ta kasutas rikastumiseks eraettevõtlikul viisil.

Aiamaal ja sinna ehitatud kasvuhoones kasvatas Lahe aedvilja, mida ta turustas Tallinna turgudel ja Kooperatiivkaubastu kauplustes. Ainuüksi Kooperatiivkaubastu kaudu turustas Lahe aedvilja 1959. ja 1960. a. 50.899 rbl. väärtuses (vanas rahas) ja 1961. a. 521 rbl. väärtuses (uues rahas).

Niisugune mittesihipärane maa kasutamine andis Lahele võimaluse kiireks rikastumiseks. Ta ehitas individuaalelamu ja ostis sõiduauto «Volga», mille registreeris tulude varjamise eesmärgil oma tütre nimele.

1949.—1951. a. oli Lahe kolhoosi «Koit» liige, kuid 1951. a. astus ta kolhoosist välja. Et aga tema valduses olevat aiamaad edasi kasutada, jäi ta abikaasa formaalselt kolhoosi liikmeks. Ühiskonnavastase eluviisi varjamiseks on Lahe koos oma abikaasaga pidanud välisvalvurite kohtasid lähedalasuvate objektide juures keskmise palgaga 40.— rbl. kuus.

Tallinna Linna Keskraiooni Rahvakohus hoiatas Lahe't, et ta lõpetaks tema kasutuses oleva aiamaa kasutamise mittetõise tulu saamiseks. Ühtlasi rahvakohus konfiskeeris Lahe perekonnalt aluseta rikastumise teel soetatud sõiduauto «Volga».

2. Tallinna linna aseprokurör sm. Baranov kinnitas Tallinna Linna Miilitsavalitsuse poolt koostatud määruse kod. Karl Indre (sündinud 1908. a.) ja Aino Indre (sündinud 1920. a.) vastutusele võtmise kohta Eesti NSV 8. juuni 1961. a. seaduse järgi.

Indre'd kasutasid Tallinnas, Mustamäe tee 56 ja 58 aiamaad suurusga ca 3000 m², kusjuures Mustamäe tee 58 olev aiamaa on registree-ritud A. Indre poja T. Ainsoo nimele, kes on nende perekonna liige. Peale seda oli Indre kasutada veel Rakvere rajoonis Vihula kolhoosis 0,15 ha suurune aiamaa, mida ta lasi üles harida palgatud tööjõuga.

Kõigil nendel maatükkidel kasvasid nad aedvilja, mida turustasid Kooperatiivkaubastu kaupluste kaudu ja Nõmme turul. Näiteks 1959.—1960. a. jooksul turustasid Indred Kooperatiivkaubastu kaudu aedvilja 75 000 rubla väärtuses (vanas rahas) ja 1961. a. 660 rubla väärtuses (uues rahas). Peale selle müüsid nad aedvilja ka Nõmme turul.

K. Indre oli pikemat aega kõrvale hoidunud ühiskondlikult kasulikust tööst. 1959. aastast kuni 1961. aasta aprillikuuni ta kusagil ei töötanud, vaid tegeles aedvilja kasvatamise ja turustamisega. 1961. a. aprillis asus ta tööle Nõmme turule liharaiujana palgaga 41 rubla kuus, et omada näilist töökohta. A. Indre töötas 1959.—1961. a. Nõmme turul Rakvere rajooni kolhoosi «Vihula» saaduste müüjana, kusjuures ta sai ametlikku tasu 1959. a. — 2316 rbl. ja 1960. a. — 1304 rbl. (vanas rahas).

Aiamaa mittesihipärane kasutamine võimaldas Indre'tel kiirelt rikastuda, ehitada kahekorruselise silikaatkivist maja, sisustada see ajakohase mööbliga ning osta spekulatiivse hinnaga spekulant Luik'ilt sõiduauto «Pobeda», mille eest maksti 40.000 rubla (vanas rahas).

Tallinna Linna Keskrajooni Rahvakohus, võttes arvesse, et Indre'd käesoleval ajal töötavad, otsustas konfiskeerida neilt sõiduauto «Pobeda» ja majavalduse pool mõttelist osa, mis on ehitatud eraettevõtlikul teel saadud tuludest. Ühtlasi rahvakohus hoiatas neid ühiskonnavastase, parasiitliku eluviisi pärast.

3. Tallinna linna aseprokurör sm. Baranov kinnitas määruse kod. Povar'i vastutusele võtmiseks Eesti NSV 8. juuni 1961. a. seaduse järgi. (Materjali kogus ja kontrollis abiprokurör sm. Lasman).

Povar on ajavahemikul 1959.—1961. a. vahetanud 6 korral töökohta, töötades ühel töökojal ainult mõned kuud. Nii on ta töötanud 1959. a. Tallinna tööstuskaubastus kaupluse juhatajana 4 kuud. Ligi 8 kuud ta ei omanud mingisugust töökohta. 1960. a. on ta töötanud 1,5 kuud tehases «Tarbeklaas» varustus-turustusosakonna juhatajana, 1 kuu H. Pöögelmanni nim. Tallinna Raadiotehnika tehases varustusosakonna vanem-kaubatundjana ja 2,5 kuud Kose Tarbijate Kooperatiivi mittekooesulisel kokkuostjana. 1960. a. ülejäänud 7 kuu jooksul ta aga üldse ei töötanud.

1961. a. on Povar töötanud 1 kuu Tallinna Parfümeeria ja Toiduravade Kombinaadi seebitsehhi meistrina ja ligi 2 kuud Tallinna Toidukaubastu kaupluse «Kopli» kioski müüjana, kust ta lahkus omal

soovil 22. augustil 1961. a. ja peale seda enam tööle ei asunud. Kõik see kinnitab, et Povar hoidus kõrvale ühiskondlikult kasulikust tööst.

Vastavalt Povar'i avaldusele eraldas Mererajooni TSN Täitevkomitee talle 1957. a. ehituskruudi Pirital, Bornhöhe tn. 27 üldpinnaga 600 m² kahekorruselise individuaalelamu püstitamiseks.

Individuaalelamu ehitamiseks ostis Povar suurtes kogustes riisitud ehitusmaterjali. Tema enese seletuse kohaselt on ta ostnud tundmatutelt isikutelt 12 tihumeetriit lauamaterjali ja 16.000 tk. telliseid. Tegelikult oli see ehitusmaterjal teiste isikute poolt riisitud ja müüdud Povar'ile. 1960. a. aprillis ostis Povar ENSV RMN Ehitusvalitsuse Raudbetootodete ja Ehitusdetailide tehase puidu ümbertöötlemise tsehhi endise juhataja Titov'i käest viimase poolt tehases riisitud 14 komplekti aknaraame ning 1,5 m³ põrandalaudu.

Käesolevas asjas asus prokurör seisukohale, et Povar, omades rea aastate kestel vaid ajutiselt lühiajalisi töökohti, sai suuri mittetõiseid tulusid, mida kasutas individuaalelamu ehitamiseks.

Tallinna Linna Mererajooni Rahvakohus hoiatas Povarit parasiihiku eluviisi eest ja konfiskeeris mittetõisest tulust saadud majavaliduse.

Povar esitas rahvakohtu määrusele järelevalve korras kaebuse Eesti NSV prokurörile, viidates sellele, et tema individuaalelamu on ehitatud perekonnaliikmete töötasust ja säästudest.

Kaebuse kontrollimisel ilmnas, et Povari kohta vormistatud materjal ei olnud küllaldaselt tõendatud, milliste rahaliste vahenditega on ta ehitanud individuaalelamu ning kas tema ja ta perekonnaliikmete töötasu oli selleks küllaldane. Pealegi teatas Povar oma seletuses rahvakohtu istungil, et enne seda, kui hakkas ehitama individuaalelamut, teenis 20 000 rbl. kuus. Neid tema väiteid materjalide esialgsel kontrollimisel ei olnud ümber lükatud.

Täiendaval kontrollimisel on kindlaks tehtud, et Povar'i ja ta abikaasa töötasud ei olnud kaugeltki nii suured, et nendest saadud säästudest võiks ehitada 2 korruselise individuaalelamu (suurusega 131,2 m²).

Kod. Povari kaebus on jäetud rahuldamata.

4. Tallinna linna prokurör sm. Palmre kinnitas määruse kod. Kohv'i vastutusele võtmiseks Eesti NSV 8. juuni 1961. a. seaduse järgi. Materjali kontrollis ja esitas Tallinna Linna Keskrajooni TSN TK Miilitsaosakond.

Materjalidega on tuvastatud, et Kohv ja tema abikaasa omasid Tallinnas, Mustamäe tee nr. 13 individuaalelamu juures 7000 m² suuruse aiamaa, mida kasutasid mittesihipäraselt isiklikuks rikastumiseks.

Alates 1945. a. kuni 1961. a. sügiseni nad kasvasid sellel aiamaal mitmesuguseid aiasaadusi ning turustasid neid Tallinna Keskturnul.

Aastatel 1945—1954 ei tegelenud kumbki ühiskondlikult kasuliku tööga, vaid elatusid aiasaaduste kasvatamisest ja müümisest.

Selline aiamaa mittesihipärane kasutamine andis Kohv'idele võimaluse kiireks rikastumiseks. Nii osteti 1950. a. sõiduauto «Moskvitš» hinnaga 9000 rubla ja 1956. a. sõiduauto «GAZ-12» hinnaga 40.000 rubla.

Oma eraettevõtliku tegevuse varjamiseks, mis seisnes maa kasutamises mittetöise tulu saamise eesmärgil, on Kohv'id töötanud alates 1954. a. vähetasutavatel kergetel kohtadel, mis võimaldasid neil pühendada palju aega aiamaa ülesharimiseks ja turul aiasaadustega kauplemiseks.

Nii on J. Kohv töötanud Vineeri- ja mööblivabrikus tuletõrjuna, kolhoos «Teras» müüjana jne. Alates 1961. a. märtsist töötab ta RAT «Estonias» lavatöölisena, kuupalgaga 60 rbl. Tema abikaasa töötab alates 1958. a. kolhoosi «Teras» müüjana kuupalgaga 30—40 rbl.

Vaatamata sellele, et Kohv'id töötasid madalapalgalistel töökohtadel, on nad materiaalselt hästi varustatud, kuna peamiseks sissetuleku ja rikastumise allikaks oli nende valduses oleva maa mittesihipärane kasutamine.

Rahvakohus tegi Kohv'ile hoiatuse ühiskonnavastase eluviisi eest.

5. Paide rajooni prokurör sm. Oppo kinnitas prokuratuuri poolt kontrollitud materjalide alusel määruse kod. Tammiku (sünd. 1899. a.) suhtes Eesti NSV 8. juuni 1961. a. seaduse rakendamiseks.

Töötades metsavahina, kasutas Tammik metsamajandi hooneid ja 0,48 ha ametmaad ning 2 ha heinamaad. Peale selle omab ta Järva-Jaani alevis Pikk tn. 24-a ehituskrundi suurusega 0,12 ha, millele ehitab individuaalelamut.

Tammik kasutas ametmaad ja metsavahtidele ettenähtud soodustusi mittetöiste tulude saamiseks. Nimelt oli ta aastate jooksul metsavahile ettenähtud abimajapidamise muutnud eraettevõtlikuks majandiks, peamiselt seakasvatuse näol.

Materjalide vormistamise ajal oli tema majapidamises 2 lehma, 6 emist ja 32 realiseerimisealist põrsast. Enne seda oli ta 1961. a. jooksul müünud Tapa rajooni kolhoosile «Kaardiväelane» 48 põrsast.

Tammiku seletuse kohaselt on ta abimajapidamise eraettevõtlikust kasutamisest saadud tulud kulutanud individuaalelamu ehituseks, mis on ka tõenäoline, kuna Tammiku kuupalk on vaid 27 rbl. ja ta on ainsaks töötajaks perekonnas.

Paide Rajooni TSN Täitevkomitee konfiskeeris osa Tammiku loomadest kui mittetöise tuluga soetatud vara.

6. Tartu linna prokurör sm. Peikre kinnitas määruse kod. Pass'i (sünd. 1900. a.) vastutusele võtmise kohta Eesti NSV 8. juuni 1961. a. seaduse järgi (materjalid kontrollis ja esitas Tartu Linna TSN TK Miilitsaosakond).

Pass omas kodanliku Eesti ajast Tartus, Võru tn. 113 aianduskrundi, mille suurus on 1639 m², ja köetava kasvuhoone suurusega 14 × 4,5 m. Tegelikult kasutas Pass alates 1951. aastast ka oma poja nimel olevat aeda, sest poeg ise elas ja töötas Abja rajoonis.

Alates 1952. aastast ei ole Pass omanud töökohta, on kasvatanud oma aias kurke, tomateid, rabarberit, sibulaid ja teisi aiakultuure, mida on turustanud Tartu ja Tallinna kolhoositurgetel ning riiklikes kokkuostupunktides. Oma aiast saadava tuluga ostis Pass 1956. a. sõiduauto «Moskvitš» ja abistas oma abielus olevat tütart Aime Jõks'i Tartus, Pihlaka tn. nr. 32 maja ehitamisel.

Tartu Linna Rahvakohus hoiatas kod. Passi, et ta lõpetaks oma ühiskonnavastase, parasiitliku eluviisi.

7. Võru rajooni prokuröri poolt kinnitatud määruse alusel otsustas sovhoosi «Võit» Kalatševa osakonna töötajate üldkoosolek kod. Petersoni (sünd. 1908. a.) vastavalt Eesti NSV 8. juuni 1961. a. seadusele välja saata oma senisest elukohast 5-aastaks ning konfiskeerida temalt mittetöise tuluga soetatud vara — 2 pulli, ühe mullika ja ühe vasika. Võru Rajooni TSN Täitevkomitee kinnitas selle otsuse.

Peterson on endine üksiktalupidaja, kelle kasutuses olnud maad vähendati 0,20 ha-ni seoses sellega, et tema majapidamine jäi sovhoosi maade keskele. Peterson'ile anti võimalus saada maad riigi reservmaa fondist, kuid ta keeldus sellest.

Meremäe Küla TSN Täitevkomitee õiendi kohaselt oli Petersoni majapidamises 1961. a. sügisel 2 lüpsilehma, 4 mullikat ja 15 kodulindu. Kuna olemasolev maa-ala (0,20 ha) ei ole küllaldane nende loomade karjatamiseks, on Peterson omavoliliselt karjatanud oma loomi sovhoosi maal.

Nii on 29. augustil 1961. a. koostatud aktid selle kohta, et Peterson'i 6 looma olid sel päeval kahel korral sovhoosi «Võit» ristiku-põllul, mille eest teda on küla täitevkomitee poolt karistatud 30 rbl. suuruse trahviga. Peale selle on Peterson pidevalt teinud heina sovhoosi maadelt, mida ta ka ise ei eita.

Seega on olemasolevate materjalidega kindlaks tehtud, et Peterson peab oma majapidamist mitte ainult isikliku tööga, vaid osaliselt riigile kuuluva maa omavolilise kasutamise arvel.

Külanõukogu esimees hoiatas Petersoni, et ta oleks loobunud oma ühiskonnavastasest eluviisist, kuid viimane keeldus isegi hoiatusele alla kirjutamast.

Sovhoosi «Võit» Kalatšova osakonna töötajate üldkoosolekul käitus Peterson üleolevalt ja lahkus sealt, öeldes, et koosolekul ei olevat õigust tema kui üksiktalupidaja üle kohut mõista.

Petersoni iseloomustuseks peab märkima, et 1957. a. taotles ta luba lahkumiseks NSV Liidust, et tal oleks võimalik välismaal töötada eraettevõtjana põllumajanduses.

Otsusele, millega Peterson tunnistati ühiskonnavastaseks isikuks, esitas ta kaebuse, kus taotles selle otsuse tühistamist motiivil, et tema kui üksiktalupidaja tegevus ei ole vastuolus kehtivate seadustega.

Petersoni kaebus on Eesti NSV Prokuratuuri poolt jäetud rahuldamata põhjusel, et pärast temalt maa äravõtmist ja selle üleandmist sovhoosile ning riigi reservfondist maa vastuvõtmisest keeldumist ei saa teda lugeda enam üksiktalupidajaks, sest endine maa põlispidamise akt on tühistatud.

Kuna Peterson ei kuulu üksiktalupidajate hulka, siis on ilmselt selge, et ta on kõrvale hoidunud ühiskondlikult kasulikust tööst, kuid samal ajal ebaseaduslikult kasutanud elatusvahendite hankimiseks sovhoosile «Võit» kuuluvat maad.

8. Viljandi rajooni prokurör sm. Karula võttis vastutusele kod. Pihlap'i, kes, elades Mustla linnas, on aastatel 1948—1954 töötanud kokku 36 kuud, mille eest sai töötasu 11240 rubl. (vanas vääringus).

Materjalide kontrollimisel tehti kindlaks, et Pihlap hõivas 1955.—1956. a. omavoliliselt Mustla linna reservmaast 3383 m², millele istutas 72 õnapuud, 600 marjapõõsast ning kasvatas muud aedvilja. Aiasaadusi realiseeris Pihlap turgudel ja kooperatiivkaubastu kaudu ning see oligi tema põhiliseks rikastumisallikaks.

1959. aastal eraldati Pihlap'ile vastavalt tema taotlusele individuaalehituskrunt ja ta hakkas ehitama elamut, mille projekteeritud maksumus on 3200 rubla.

Kontrollimise käigus seletas Pihlap, et tai oli maja ehitamiseks palgasääste 2000 rubla (uues vääringus) ulatuses. See väide on aga ümber lükatud materjalidega, mis kinnitavad, et Pihlapi töötasu üldse 7 aasta jooksul oli ainult 1124 rubla. On tehtud kindlaks, et individuaalelamu ehitamine toimus nende vahendite arvel, mida Pihlap sai omavoliliselt hõivatud maa-alal aed- ja puuviljasaaduste kasvatamisest ja turustamisest.

Neil asjaoludel konfiskeeris Viljandi Rajooni Rahvakohus kod. Pihlap'ilt individuaalelamu kui mittetõise tuluga soetatud vara.

9. Võru Rajooni Rahvakohtu määrusega saadeti kod. Vassiljeva (sünd. 1911. a.) oma senisest elukohast välja 3 aastaks ühes kohustusliku töölerakendamise ees väljasaatmise kohas.

Väljasaatmise aluseks oli asjaolu, et Vassiljeva viimase 6 aasta jooksul kusagil ei töötanud, vaid hankis sissetulekuid hangeldamisest ja töötamisest registreerimata käsitöölisena.

Kontrollimisel tehti kindlaks, et Vassiljeva ostis kokku mitmesuguseid tööstuskaupu ja saatis neid tasu eest teistesse liiduvabariiki-

desse oma sugulastele ja tuttavatele. Oma tegevuse varjamiseks läks Vassiljeva isegi nii kaugele, et laskis omale raha saata teiste isikute nimele.

Peale selle tegeles Vassiljeva pikemat aega õmblustöödega, millest saadavat tulu varjas rahandusorganite eest.

10. Haapsalu rajooni prokurör sm. Kõima koostas määruse 77-aastase kod. Topkini ühiskonnavastase eluviisi kohta. Topkin ei omanud kindlat elukohta, ööbis juhuslikes kohtades ning kasutas toiduks jäätmeid. Samal ajal ta keeldus oma lastelt materiaalset abi vastu võtmast ja nende juurde elama asumast.

Kohalikud organid tegid varem Topkinile korduvalt ettepanekuid tema paigutamiseks vanadekodusse, kuid ta keeldus ka sellest.

Neii asjaoludel tegi Haapsalu Rajooni TSN Täitevkomitee prokuröri poolt esitatud materjalide alusel otsuse paigutada Topkin vastavalt Eesti NSV 8. juuni 1961. a. seaduse § 2-le kohustuslikus korras vanadekodusse.

V. PROKURÖRI JÄRELEVALVEST EESTI NSV 8. JUUNI 1961. A. SEADUSE TÄITMISE ÜLE VÄLJASAATMISE KOHTADES

Tähtsaks momendiks Eesti NSV 8. juuni 1961. a. seaduse täitmise kindlustamisel on prokuröri järelevalve selle seaduse täitmise üle, sealhulgas ka ühiskonnavastaste, parasiitlike elementide väljasaatmise kohtades.

Tuleb märkida, et eriti aktiivsed järelevalve teostamisel selles osas olid Kohtla-Järve linna ja Viljandi rajooni prokurörid.

Juba 7. augustil 1961. a., s. o. kaks kuud peale seaduse väljaandmist, tegi Kohtla-Järve linna prokurör sm. Sokmann järelevalve korras teostatud kontrollimise alusel esilduse Kohtla-Järve Linna TSN Täitevkomiteele selle seaduse ebarahuldava täitmise kohta kohalike miilitsaja nõukogude organite poolt.

5. augustil 1961. a. tehti analoogilise sisuga esildus Maidla küla TSN Täitevkomiteele.

22. augustil 1961. a. tehti esildus ka Kohtla-Järve linna Rahva-kohtule selle kohta, et rahvakohus ei vaadanud parasiitlike elementide kohta esitatud materjale läbi Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 22. juuli 1961. a. otsuses ettenähtud 10 päevase tähtaja jooksul.

Kohtla-Järve Linna TSN Täitevkomitee, vaadanud läbi prokuröri esilduse ning kuulanud ära tema ettekande, võttis vastu üksikasjalise otsuse «Ühiskonnavastaste, parasiitlike elementide vastu võitlemise olukorras».

Viljandi rajooni prokurör kontrollis operatiivselt ja kiiresti seaduslikkuse olukorda ühiskonnavastaste elementide väljasaatmise kohas ja tegi Viljandi Rajooni TSN Täitevkomiteele üksikasjaliku esilduse.

Kontrollimisel tuvastati, et ühiskonnavastaste, parasiitliku eluviisiga isikute väljasaatmiseks määratud kohtade vähesuse tõttu oli neisse kogunenud palju väljasaadetuid, mis raskendas nende tööle rakendamist ja ümberkasvatamist.

Väljasaatmise kohtades rikuti jämedalt Eesti NSV 8. juuni 1961. a. seaduse ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. juuni 1961. a. määruse nõudeid töölesuunatutele vajalike töö- ja elamistingimuste loomisele. Nii ei olnud Viljandi rajooni Tohvri Tellisetehases tööd anda paljudele töölesuunatuile ning ei tagatud neile kõige elementaarsemaid elamistingimusi. Väljasaadetuid ei kindlustatud hädavajaliku varustusega ja mis veelgi lubamatum — puudusid isegi magamisasemed.

Väljasaadetute seas esines hulgaliselt töölt puudumist ja alkoholi kuritarvitamist ning isegi kriminaalkuritegusid (vargus, huligaansus, ühiskondliku korra rikkumine jne.)

Miilitsaorganid ei võtnud õigeaegselt tarvitusele abinõusid järelevalve tugevdamiseks väljasaadetute käitumise üle ja tööst kuritahtlikult kõrvalehoiduvatele isikutele paranduslike tööde kohaldamiseks.

Kasutades ära Viljandi rajooni prokuröri esilduse, Rapla rajooni ja Kohtla-Järve linna prokuröride ettekanded ning Vabariigi porkuratuuri kontrollmaterjalid, tegi Eesti NSV prokurör EKP Keskkomiteele, Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumile ja Eesti NSV Ministrite Nõukogule esilduse väljasaadetud ühiskonnavastaste, parasiitlike elementide töö- ja elutingimuste kindlustamisele suunatud seaduste rikkumise kohta.

Selle esilduse põhjal võeti tarvitusele vajalikud abinõud eelmärgitud seaduserikkumiste likvideerimiseks parasiitlike elementide tööle rakendamise ja nende eluolustikulise olukorra parandamise osas.

* * *

Järelevalve Eesti NSV 8. juuni 1961. a. seaduse «Võitluse tugevdamisest ühiskonnavastaste, parasiitlike elementide vastu» täpse täitmise üle jääb ka edaspidi üheks tähtsamaks ülesandeks prokuratuuriorganite töös.

Sisukord

	Lk.
Sissejuhatus	3
I. Eesti NSV 8. juuni 1961. a. seaduse «Võitluse tugevdamisest ühiskonnastaste, parasiitlike elementide vastu» ebaõigest kohaldamisest	5
II. Üldsuse osatähtsuse alahindamisest võitluses ühiskonnastaste elementidega	9
III. Puudustest materjalide vormistamisel ühiskonnastaste isikute kohta	10
IV. Prokuröride töökogemusi ühiskonnastaste eluviisiga isikute väljaselgitamisel	11
V. Prokuröri järelevalvest Eesti NSV 8. juuni 1961. a. seaduse täitmise üle väljasaatmise kohtades	17

На эстонском языке:

О прокурорском надзоре за исполнением Закона Эстонской ССР
«Об усилении борьбы с антиобщественными, паразитическими элементами»

TASUTA